

החל מרחלת על כל העולם

אהבה בצל הסברס

מיקי מרטין וברמה שמש
הקטנות זוכות

אני לא יודעת איך הן עושות את זה, אבל עובדה, הקטנות והלא-בולטות-במיוחד מצליחות לתפוס את הטובים ביותר. רוצים הוכחה? בבקשה. מיהו הבחור הכי נחמד, הכי יפה, הכי חתיך בקבוצת הכדורסל המיקצוענית הסברס? נכון, מיקי מרטין. מה להגיד לכם על מיקי מרטין, ממש רצפט של יופי. גבוה איזה מטרת-ישעים מינימום, בלונדי, עיניים כחולות, שתי גומות-חן, מכנסי-גינס הדוקים וטונות של קסם אישי. אם היא לא היתה שם, או אני בטח הייתי מנסה לתפוס את מקומה. אבל היא היתה שם, מה לעשות והיא באמת בחורה נחמדה ושקטה בשם ברמה שמש, תושבת הרצליה שעובדת בקאונטרי-קלאב בתור ספרית, והיא מוכנה להישבע באלוהים שהיא לא עשתה שום דבר בשביל לחזור אחריה, אלא להיפך. הוא בדיק עמד לנסוע לאימון ואיטרטו לעלות על האוטו בוט. פתאום היא עברה, והוא עצר אותה ושאל אם היא צברית. היא אמרה לו שכן. אז הם לא דיברו שעות איש לא ידע על מה, כי פשוט לא היה לו זמן. הוא, כזכור, מיהר לאימון. אבל בשביל להמשיך את השיחה הם קבעו לערב, ומאז הם חברים וזהו. היא יודעת שהוא היום פה ומחר שם, אבל זה לא מפריע לה. כל זמן שהוא בארץ, הוא החבר שלה. סופי. לא, אין מה לנסות אפילו עם מיקי מרטין, הוא נתון לשמירה חזיתית מוחצת. כש הוא בקאונטרי קלאב או גם היא שם, כי שם היא עובדת, זוכים רים? וכשהוא במישק או היא בשורה הראשונה, יושבת, מריעה ומעודדת. וכשהוא בבילויים, היא פשוט צמודה אליו. סיפור גמור. למיקי מרטין עצמו יש דיעה טובה מאוד עלינו, הישראליות. לא שזה עוזר לנו באופן מיוחד, לפחות לא כרגע, אבל אני שמעתי אותו במו אוזני אומרת בעברית צחה: "הישראליות יפה מאד". אני לא יודעת למה ויתרתי על העניין הזה כל-כך מהר, אבל אם יש בכך משהו שרוח הלחימה עדיין פועמת בקירבה, אני ממליצה. משום-מה נדמה לי שהקרב הזה עדיין איננו אבוד.

ושבו בנות לגבול

אביב ברחובות, וכל היפות האלו גיליתי בשבועות אחרונים בהפגנות של מכנסי ג'ינס מקופלים והולצות טריקו הדוקות, ועושות טוב על הנשמה. ואני אומרת את זה מכל הלב.

או בין כל היפות האלו גיליתי בשבוע שעבר, תאמינו או לא, לפחות יפה ידועה אחת, הלא היא מידעתינו ברכה-ביאטי רים שוורץ, שנעלמה מנופינו לאחרונה ואל תגידו לי שלא שמתם לב. או ברכה, או ביאטריס, איך שתרצה, שהתה לה במשך עשרת החודשים האחרונים בלונדון, ומה שזה עשה לה — אל תשאלו.

קודם כל קשה לה למצוא את המילים המתאימות בעברית. משום-מה, לפי דעתה לפחות, נדמה שכל מה שהיא אומרת נשמע יותר משכנע באנגלית, שלא לדבר על המיבטא הור שדבק בה ולא הירפה. גם-כן חתיכת מיבטא. כשביל שחות של עשרה חודשים, באמת כל הכבוד. כישרון לא-נורמלי לשפות זרות.

והאנגלית שלה, רבותי, היא לא סתם אנגלית, לא איזה קוקני או משהו כזה.

ברכה-ביאטריס שוורץ
לונדון קטנה

שירה מוכרת גזוז במידבר

מי שסיפר את הסיפור, יודע לספר גם ששירה היא לא-אספסוף הקיוסקאית היפה ביותר במדבר, ושמרבית הלקוחות של הקיוסק באים לשם לא רק כדי לשתות לרווייה, כמו כדי לרות את עיניהם בי שמירה, שהיא מראה מלבב ביותר כידוע. אבל לא זה מה שחשוב בסיפור הפעם. החשוב הוא שדעת-הקהל הצליחה להשפיע על הנהלת רשות השידור, ושעשרות מכתבי מאוינים שדרשו להחזיר את שמירה אל המיקרופון הפתוח, אכן הצליחו בקיצור, כתום החודש הזה עומדת הנהלת רשות השידור להחזיר את שמירה לעבודתה הקודמת. וכך, מאוינים יקרים, תוכלו לשוב להאזין לקולה הנעים של שמירה משמיע באוזניכם את מיטב הלהיטים, כמו בימים הטובים ההם, לפני שבתי-שימוש היו מיליים שאסור להזכיר ברדיו.

הכל, אבל באמת הכל, הייתי מאמינה עליה, על הקריינית שמירה אימבר. אפילו לסיפור האחרון שמעתי עליה, ש הוא המשגע והנפלא שבכולם, אני מאמינה. אבל כדי להיות בטוחה, ניסיתי לברר אותו עם שמירה עצמה, אלא שבבית אמה אמרו לי שהיא לא בתל-אביב, ואילו בשידור-ישראל אמרו לי שהיא בחופש, ואת מיספר-הטלפון של ידידים מושתפים איבדתי. למרות זאת, אני לוקחת על עצמי את האחריות לפירסום הסיפור הזה, כי כמו שאני מכירה את שמירה היא בטח נכון, ואם הוא לא נכון, הוא בטח ימצא חן בעיניה, כי ודאי היתה רוצה שנה יקרה לה. רוצים לשמוע? בבקשה: שמירה, כך מתחיל הסיפור, מאסה בתפקיד שהוטל עליה מאז הושעתה בזמנו בגלל פרשת בתי-השימוש הזכורה לשימצה. ניתקו אותה לחלוטין ממגע עם קהל ולקחו ממנה, לצער רם של חלק גדול מהמאוינים, את תוכנית רדיו-טק הפופולרית שלה.

שמירה לקחה חופש, ממשיך הסיפור, ירדה לארץ ההיפים גועייה, ושם היא מוכרת בקיוסק לכל החברה שגרים על החוף משקאות קרים וסנדוויצ'ים.

אל ואת סגן קצין-החינוך של פיקוד המרכז, יעקב, תגידו לי, מה מסוגל לעמוד בפני קיסמה של צעירה מאוהבת? אף אחד, נכון. וכך הוגנבה לה מלי אל חברי-השופטים מבלי שמהל-התוכנית בעברית צחי שמי עזני או חנוך חסון, מנהל מחלקת ה-מוסיקה, יידעו כלל על הקירבה בינה לבין אלדד שרים, קירבה שעלולה היתה לפטול אותה כשופטת, אילו נודעה.

עוד באותו יום שלחה מלי הנאמנה מיברק לאלדד, איתלה לו הצלחה, מאוחר יותר בלילה, כשהסתבר כי השיר הישראלי נחל כישלון חרוץ, שלחה לו מיברק תנחומים. למי שהיה מוכן להקשיב לה לפני שכימעט התעלפה בפעם השנייה, כש הסתבר מקומו של השיר, סיפרה כי בעצם רצתה שהשיר לא יצלח. היא פשוט פחדה שאם אלדד יצלח, הוא יישאר בחו"ל ולא ימחר לחזור אליה.

עם תום התחרות גילו לחנוך חסון את זהותה של מלי והוא, נרגש מהסיפור הררי מנטי, הציע לה טרמפ לתל-אביב. תגידו לי האמת, לכמה מכם יש חברה כזו שאיכפת לה, ושדואגת ומתרגשת ומת-עלפת, ועוד אחרי שיבעה חודשים?

מלי כימעט

התעלפה

פעמיים

היא היתה חיוורת ונרגשת, רועדת כעלה נידף, בקושי אפשר היה להציל מפיח מילה. ממילא לא היה כל צורך בכך, היא פשוט לא הבינה מה מדברים אליה. כל מה שעניין אותה היה המתרחש על המסך הקטן. ברגע שבו הופיע המעבד אלדד שרים היא איבדה את העשתונות, לחצה בחזקה על רגלו של העיתונאי איציק תור-אל שישב לידה, וביקשה בלחש כוס מים קרים, כשהיא לוחשת: "אוי, אני מתעלפת".

הכימעט-מתעלפת הזו לא היתה סתם איזו מעריצה היסטורית שהגיעה במיקרה לאילפן א' של בניין הטלוויזיה בירושלים ונמנתה עם חברי-השופטים בערב תחרות האירוויז' יו, כי-אם מלי תמיר, חברתו הצמודה של אלדד שרים ובתו של רופא-ילדים ידוע. בדיק באותו יום מלאו שיבעה חודשים לחברותם ההדוקה.

מלי, שהגיעה לירושלים במונית מיוחדת ושילמה 70 לירות טבידור-קליין עבור ה-תענוג, התעקשה להימוגות עם חברי-השופטים, שמנה בין השאר גם את איציק תור-

דון, ויקטור לאונב, והם אפילו גרים בבית ויקטוריאני עליק בכפר, או ב-קאנו-טרי, כמו שקוראים לזה שם. מה שהיה צפוי, כמובן.

מה שמטריד אותי באופן אישי הוא, שמעתי כבר ממהה תתיכות ישראליות שהן החברות הקבועות של מנהל הפלייבוי. אני רק לא מוכנה להמר אם השם שהן מסרו לי היה ויקטור לאונב או משהו אחר, לכן נשאיר את העניין הזה פתוח בינתיים לטובתה של ברכה.

אחרי שהיא תעג את חברתנו שבועיים וללא ספק תהיה ארוחת נעימה בכל המסיבות, היא תטוס מפה ללונדון, ומשם היא נוסעת עם ויקטור שלה לאמריקה. כי על אחת כמו ברכה, אפילו לונדון טאון קצת קטנה.

שמירה אימבר
סיפור משוגע